

Sygn. akt: VII K 163/14

1 Ds. 86/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 listopada 2014 r.

Sąd Rejonowy w Bartoszycach VII Zamiejscowy Wydział Karny z siedzibą w Lidzbarku Warmińskim w składzie:

Przewodniczący: SSR Monika Niedziałkowska

Protokolant: sekretarz sądowy Ewa Przytuła

przy udziale Prokuratora: Joanny Kłosowskiej

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 09.07.2014 r., 17.10.2014 r., 12.11.2014 r.

sprawy przeciwko

M. W. (1) synowi J. i W. z domu G.

ur. (...) w O.

oskarżonemu o to, że:

I w okresie od bliżej nieustalonego dnia sierpnia 2013 roku do 31 stycznia 2014 roku w O. i D., woj. (...) - (...) działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wbrew przepisom art. 33-35 i 37 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii, wprowadził do obrotu znaczne ilości substancji psychotropowych w postaci amfetaminy w ilości co najmniej 320 gram w ten sposób, że sprzedał ją A. C. (1) za kwotę 6400 zł, celem dalszej sprzedaży, przy czym uczynił on sobie z tej działalności stałe źródło dochodu

tj. o czyn z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 kk

II w dniu 12 lutego 2014 roku w L., woj. (...) - (...) wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii posiadał środek odurzający w postaci 0,51 grama ziela konopi innych niż włókniste (marihuany)

tj. o czyn z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii

K. Z. (1) synowi T. i K. z domu A.

ur. (...) w O.

i M. W. (1)

oskarżonym o to, że:

III w dniu 12 lutego 2014 roku w L., woj. (...) - (...) działając wspólnie i w porozumieniu w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wbrew przepisom art. 33-35 i 37 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii, uczestniczyli w obrocie znacznymi ilościami substancji psychotropowych w postaci amfetaminy w ilości 98,74 grama w ten sposób, że przewozili ją samochodem osobowym marki B. o nr rej. (...) z O. do L. celem zbycia A. C. (1) za kwotę 2000 zł. i dalszej sprzedaży przez A. C. (1), przy czym M. W. (1) uczynił sobie z tej działalności stałe źródło dochodu

tj. o czyn z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w stosunku do K. Z. (1), zaś w stosunku do M. W. (1) o czyn z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 kk

a nadto ***K. Z. (1)***

oskarżonemu o to, że:

IV w dniu 12 lutego 2014 roku w O., woj. (...) - (...) posiadał bez wymaganego zezwolenia 16 sztuk amunicji do broni palnej kal. 9 mm M.

tj. o czyn z art. 263 § 2 kk

A. C. (1) synowi A. i I. z domu W.

ur. (...) w B.

oskarżonemu o to, że:

V w okresie od bliżej nieustalonego dnia sierpnia 2013 roku do 12 lutego 2014 roku w O., D. i L., woj. (...) - (...) działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wbrew przepisom art. 33-35 i 37 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii, uczestniczył w obrocie znacznymi ilościami substancji psychotropowych w postaci amfetaminy w ilości co najmniej 320 gram w ten sposób, że nabył ją od M. W. (1) za kwotę 6400,00 zł. celem dalszej sprzedaży nieustalonym osobom oraz nabył 98,74 grama amfetaminy, za którą zapłacił 2000,00 zł. w dniu 11 lutego 2014 r. w D., która faktycznie miała być przekazana 12 lutego 2014 r. w L. celem uczestnictwa w obrocie znacznymi ilościami substancji psychotropowych celem dalszej sprzedaży, jednak do przekazania amfetaminy nie doszło z uwagi na zatrzymanie przez funkcjonariuszy policji

tj. o czyn z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk

P. D. synowi K. i W. z domu L.

ur. (...) w B.

oskarżonemu o to, że:

VI w dniach 11 i 12 lutego 2014 r. w D. i L., woj. (...), działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, chcąc aby A. C. (1) popełnił czyn zabroniony polegający na uczestnictwie w obrocie znacznymi ilościami substancji psychotropowych w ilości co najmniej 100 gram, udzielił wymienionemu pomocy, dostarczając środek przewozu w ten sposób, że zawiózł go dwukrotnie swoim samochodem marki F. (...) o nr rej. (...) do D. i L. celem nabycia przez A. C. (1) amfetaminy i jej dalszej sprzedaży

tj. o czyn z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk

orzeka:

I oskarżonego M. W. (1) w ramach zarzucanych mu w pkt I i III aktu oskarżenia czynów uznaje za winnego tego, że w okresie od bliżej nieustalonego dnia października 2013 roku do 12 lutego 2014 roku w O., D. i L., woj. (...), działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wbrew przepisom art. 33-35 i 37 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii, co najmniej sześciokrotnie wprowadził do obrotu znaczne ilości substancji psychotropowych w postaci amfetaminy w ilości co najmniej 270

gramów w ten sposób, że sprzedał ją A. C. (1) łącznie za kwotę 5400 zł., celem dalszej odsprzedaży, przy czym w dniu 12 lutego 2014 r. w L., działając wspólnie i w porozumieniu z K. Z. (1) usiłował wprowadzić do obrotu znaczną ilość substancji psychotropowych w postaci amfetaminy w ilości 98,74 gramów w ten sposób, że przewiózł ją samochodem osobowym marki B. o nr rej. (...) z O. do L. celem przekazania A. C. (1) za kwotę 2050,00 zł., którą przyjął od niego w dniu 11 lutego 2014 r., lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na zatrzymanie przez funkcjonariuszy policji, przy czym z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu, czyn ten kwalifikuje z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk i za to skazuje go, a przy zastosowaniu art. 11 § 3 kk z mocy art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 kk i art. 33 § 1, 2, 3 kk wymierza mu karę 3 (trzech) lat i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 160 (stu sześćdziesięciu) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 30,00 zł. (trzydzieści);

II oskarżonego M. W. (1) uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu w pkt II aktu oskarżenia czynu i za to z mocy art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii skazuje go i wymierza mu karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

III na mocy art. 85 kk w zw. z art. 86 § 1 kk w miejsce jednostkowych kar pozbawienia wolności wymierza oskarżonemu M. W. (1) karę łączną 3 (trzech) lat i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności;

IV na mocy art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu M. W. (1) okres zatrzymania i tymczasowego aresztowania w sprawie od dnia 12 lutego 2014 r. do dnia 14 lipca 2014 r. i przy przyjęciu, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności, karę pozbawienia wolności uznaje za wykonaną w części tj. co do 155 (stu pięćdziesięciu pięciu) dni;

V na mocy art. 45 § 1 kk orzeka wobec oskarżonego M. W. (1) środek karny w postaci przepadku korzyści majątkowej w kwocie 6450,00 zł. (sześć tysięcy czterysta pięćdziesiąt);

VI na mocy art. 70 ust. 4 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii orzeka wobec oskarżonego M. W. (1) nawiązkę w kwocie 4000,00 zł. (cztery tysiące) na rzecz Stowarzyszenia (...) z siedzibą w W.;

VII na mocy art. 70 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii orzeka wobec oskarżonego M. W. (1) środek karny w postaci przepadu dowodu rzeczowego wymienionego w wykazie dowodów rzeczowych Nr I/699/14 pod poz. 11 poprzez zniszczenie;

VIII oskarżonego **K. Z. (1)** w ramach zarzucanych mu w pkt III aktu oskarżenia czynu uznaje za winnego tego, że w dniu 12 lutego 2014 r. w L., woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z M. W. (1), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, usiłował wprowadzić do obrotu znaczną ilość substancji psychotropowych w postaci amfetaminy w ilości 98,74 gramów w ten sposób, że przewiózł ją samochodem osobowym marki B. o nr rej. (...) z O. do L. celem przekazania A. C. (1) za kwotę 2050,00 zł., którą M. W. (1) przyjął od niego w dniu 11 lutego 2014 r., lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na zatrzymanie przez funkcjonariuszy policji, czyn ten kwalifikuje z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii i za to skazuje go, a przy zastosowaniu art. 14 § 1 kk z mocy art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii i art. 33 § 1, 2, 3 kk wymierza mu karę 2 (dwóch) lat i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 100 (stu) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 20,00 zł. (dwadzieścia);

IX oskarżonego K. Z. (1) uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu w pkt IV aktu oskarżenia czynu i za to z mocy art. 263 § 2 kk skazuje go i wymierza mu karę 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

X na mocy art. 85 kk w zw. z art. 86 § 1 kk w miejsce jednostkowych kar pozbawienia wolności wymierza oskarżonemu K. Z. (1) karę łączną 2 (dwóch) lat i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności;

XI na mocy art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu K. Z. (1) okres zatrzymania i tymczasowego aresztowania w sprawie od dnia 12 lutego 2014 r. do dnia 09 lipca 2014 r. i przy przyjęciu, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności, karę pozbawienia wolności uznaje za wykonaną w części tj. co do 148 (stu czterdziestu ośmiu) dni;

XII na mocy art. 45 § 1 kk orzeka wobec oskarżonego K. Z. (1) środek karny w postaci przepadku korzyści majątkowej w kwocie 1000,00 zł. (jeden tysiąc);

XIII na mocy art. 70 ust. 4 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii orzeka wobec oskarżonego K. Z. (1) nawiązkę w kwocie 2000,00 zł. (dwa tysiące) na rzecz Stowarzyszenia (...) z siedzibą w W.;

XIV na mocy art. 44 § 1 i 6 kk orzeka wobec oskarżonego K. Z. (1) środek karny w postaci przepadku dowodu rzeczowego wymienionego w wykazie dowodów rzeczowych Nr I/699/14 pod poz. 1;

XV na mocy art. 70 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii orzeka wobec oskarżonych M. W. (1) i K. Z. (1) środek karny w postaci przepadu dowodów rzeczowych wymienionych w wykazie dowodów rzeczowych Nr I/699/14 pod poz. 2, 12 – 15;

XVI na mocy art. 230 § 2 kpk nakazuje zwrócić:

- a) A. Z. dowody rzeczowe wymienione w wykazie dowodów rzeczowych Nr I//699/14 pod poz. 3 – 4;
- b) oskarżonemu A. C. (1) dowody rzeczowe wymienione w wykazie dowodów rzeczowych Nr I//699/14 pod poz. 5 - 6;
- c) oskarżonemu P. D. dowód rzeczowy wymieniony w wykazie dowodów rzeczowych Nr I//699/14 pod poz. 7;
- d) oskarżonemu K. Z. (1) dowód rzeczowy wymieniony w wykazie dowodów rzeczowych Nr I//699/14 pod poz. 8;
- e) oskarżonemu M. W. (1) dowody rzeczowe wymienione w wykazie dowodów rzeczowych Nr I//699/14 pod poz. 9 – 10 i 16;

XVII oskarżonego **A. C. (1)** w ramach zarzucanego mu czynu uznaje za winnego tego, że w okresie od bliżej nieustalonego dnia października 2013 roku do 12 lutego 2014 roku w O., D. i L., woj. (...) działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wbrew przepisom art. 33-35 i 37 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii, uczestniczył w obrocie znacznymi ilościami substancji psychotropowych w postaci amfetaminy w łącznej ilości co najmniej 368,74 gramów w ten sposób, że z tego co najmniej 270 gramów amfetaminy nabył od M. W. (1) za kwotę 5400,00 zł. celem dalszej odsprzedaży ustalonej osobie, przy czym w dniu 12 lutego 2014 r. w L. uczestniczył w transakcji przekazania przez oskarżonych M. W. (1) i K. Z. (1) 98,74 gramów amfetaminy, za którą w dniu 11 lutego 2014 r. przekazał oskarżonemu M. W. (1) kwotę 2050,00 zł., czyn ten kwalifikuje z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk i za to skazuje go, a z mocy art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii i art. 33 § 1, 2, 3 kk wymierza mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 140 (stu czterdziestu) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 20,00 zł. (dwadzieścia);

XVIII na mocy art. 69 § 1 i 2 kk w zw. z art. 70 § 1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności oskarżonemu A. C. (1) warunkowo zawiesza na okres próby 5 (pięciu) lat;

XIX na mocy art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej kary grzywny zalicza oskarżonemu A. C. (1) okres zatrzymania i tymczasowego aresztowania w sprawie od dnia 12 lutego 2014 r. do dnia 10 kwietnia 2014 r. i przy przyjęciu, że

jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się dwóm dziennym stawkom grzywny, karę grzywny uznaje za wykonaną w części tj. co do 116 (stu szesnastu) stawek dziennych;

XX na mocy art. 45 § 1 kk orzeka wobec oskarżonego A. C. (1) środek karny w postaci przepadku korzyści majątkowej w kwocie 8100,00 zł. (osiem tysięcy sto);

XXI na mocy art. 70 ust. 4 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii orzeka wobec oskarżonego A. C. (1) nawiązkę w kwocie 3500,00 zł. (trzy tysiące pięćset) na rzecz Stowarzyszenia (...) z siedzibą w W.;

XXII oskarżonego P. D. w ramach zarzucanego mu czynu uznaje za winnego tego, że w dniach 11 - 12 lutego 2014 r. w D. i L., woj. (...), działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, chcąc aby A. C. (1) popełnił czyn zabroniony polegający na uczestnictwie w obrocie znacznymi ilościami amfetaminy, swoim zachowaniem ułatwił jego popełnienie dostarczając mu środek transportu w ten sposób, że zawiózł go dwukrotnie swoim samochodem marki F. (...) o nr rej. (...) do D. i L. celem nabycia przez A. C. (1) amfetaminy w ilości 98,74 grama, czyn ten kwalifikuje z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk i za to skazuje go, z mocy art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii i art. 33 § 1, 2, 3 kk, przy zastosowaniu art. 19 § 2 kk w zw. z art. 60 § 1 i 6 pkt 3 kk wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 80 (osiemdziesięciu) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 20,00 zł. (dwadzieścia);

XXIII na mocy art. 69 § 1 i 2 kk w zw. z art. 70 § 1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności oskarżonemu P. D. warunkowo zawiesza na okres próby 3 (trzech) lat;

XXIV na mocy art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej kary grzywny zalicza oskarżonemu P. D. okres zatrzymania w sprawie od dnia 12 lutego 2014 r. do dnia 14 lutego 2014 r. i przy przyjęciu, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się dwóm dziennym stawkom grzywny, karę grzywny uznaje za wykonaną w części tj. co do 6 (sześciu) stawek dziennych;

XXV na mocy art. 627 kpk w zw. z art. 633 kpk i art. 2 ust. 1 pkt 3 – 5, art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych wymierza:

a) oskarżonemu M. W. (1) opłatę w kwocie 1360,00 zł. (jeden tysiąc trzysta sześćdziesiąt) oraz obciąża go pozostałymi kosztami sądowymi w ¼;

b) oskarżonemu K. Z. (1) opłatę w kwocie 800,00 zł. (osiemset) oraz obciąża go pozostałymi kosztami sądowymi w ¼;

c) oskarżonemu A. C. (1) opłatę w kwocie 860,00 zł. (osiemset sześćdziesiąt) oraz obciąża go pozostałymi kosztami sądowymi w ¼;

d) oskarżonemu P. D. opłatę w kwocie 500,00 zł. (pięćset) oraz obciąża go pozostałymi kosztami sądowymi w ¼.

Sygn. akt: VII K 163/14

UZASADNIENIE

(dotyczy oskarżonych M. W. (1) i K. Z. (1))

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

M. W. (1) lat 29 ma wykształcenie podstawowe – bez zawodu. Jest kawalerem. Zamieszkuje w O.. Nie posiada nikogo na utrzymaniu. Z dniem 28 lutego 2008 r. decyzją Sądu Okręgowego w Elblągu został warunkowo przedterminowo zwolniony od odbycia reszty kary łącznej pozbawienia wolności. Od tego czasu pracował w pizzerii, dorywczo w zakładzie pogrzebowym, a następnie w zakładzie zajmującym się produkcją włoskich parkietów. Latem 2013 r. dołączył jako cichy wspólnik wespół z kolegą Ł. K. do prowadzonej przez znajomego P. S. działalności gospodarczej

pod nazwą PHU (...) z siedzibą w O. o profilu – punkt ksero oraz automaty do gier, w lokalu mieszczącym się w B. przy ul. (...) pod nazwą (...), znanym także jako „(...)”. Z owej działalności jako nieformalny wspólnik uzyskiwał dochód w różnej wysokości od ok. 500,00 zł. do ok. 2000,00 zł. miesięcznie. Dodatkowo zajmował się handlem uszkodzonymi samochodami, co przynosiło dochód rzędu ok. 500,00 zł. do 1500,00 zł. od samochodu.

K. Z. (1) lat 30 ma wykształcenie podstawowe – bez zawodu. Zamieszkuje w O.. Z małżeństwa z A. Z., siostrą M. W. (1), ma jedno dziecko – syna A., którego ojcem chrzestnym jest M. W. (1). Z dniem 11 września 2013 r. decyzją Sądu Okręgowego w Bydgoszczy został warunkowo przedterminowo zwolniony od odbycia reszty kary łącznej pozbawienia wolności. Po opuszczeniu zakładu karnego utrzymywał rodzinę z prac dorywczych, głównie przy organizacji przeprowadzek, z czego uzyskiwał dochód w wysokości około 1700,00 zł, - 1800,00 zł., a nadto zajmował się sprowadzaniem samochodów z Niemiec i Holandii, co przynosiło dochód w wysokości około 4000,00 zł. – 5000,00 zł. od samochodu. Z dniem 13 lutego 2014 r. utracił status osoby bezrobotnej wobec braku gotowości do podjęcia oferowanej pracy. Przeciwko oskarżonemu aktualnie toczy się przed Prokuraturą Rejonową O. – P. postępowanie karne w sprawie o sygn. akt: 1 Ds.2870/13 o czyn z art. 163 § 1 pkt 3 kk w zb. z art. 279 § 1 kk i art. 288 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk.

Obaj oskarżeni pozostawali w bliskich relacjach. M. W. (1) był częstym gościem w mieszkaniu siostry i szwagra. W dniu 15 września 2013 r. zbył K. Z. (1) za kwotę 8000,00 zł. samochód marki J. (...) o nr rej. (...) koloru zielonego.

Latem 2013 r., wraz z otwarciem lokalu (...) w B. zaczął w nim bywać A. C. (1) – mieszkaniec B., na tamten czas pozostający bez pracy. Oddawał się grze na automatach. W lokalu, w ramach wyznaczonych przez wspólników dyżurów łączących się z koniecznością dostarczenia gotówki do automatów, wypłaty wygranych, dbania o ogólny porządek w lokalu, bywał także M. W. (1). Obaj oskarżeni nawiązali znajomość. Podczas jednej z kolejnych rozmów, A. C. (1) zwrócił się do M. W. (1) o możliwość załatwienia początkowo 20 gramów amfetaminy. M. W. (1) przystał na wysuniętą propozycję żądając 20,00 zł. za 1 gram amfetaminy. W celu ustalenia szczegółów transakcji oskarżeni wymienili się numerami telefonów. W owym czasie M. W. (1) posługiwał się trzema numerami, zaś A. C. (1) dysponował jednym numerem.

W nieustalonym dniu, w październiku 2013 r. oskarżeni umówili się w O. w celu przekazania umówionej ilości amfetaminy. Do spotkania doszło przy pętli autobusowej naprzeciwko stacji paliw (...) przy wjeździe do O. od strony D.. M. W. (1) przyjechał J. koloru zielonego. Był sam. Przekazał A. C. (1) 20 gramów amfetaminy za kwotę 400,00 zł. Po powrocie do B. A. C. (1) zbył 18 gramów narkotyku K. O. - ksywa (...) za kwotę 600,00 zł. tj. 1 gram za cenę 30,00 zł, pozostawiając sobie resztę narkotyku. Do 11 lutego 2014 r., do kolejnych pięciu spotkań pomiędzy oskarżonymi dochodziło w D.. Za każdym razem obaj, po uprzednim uzgodnieniu telefonicznym, spotykali się na parking przy przystanku, po czym udawali się za sklep. M. W. (1) każdorazowo przyjeżdżał J., zaś A. C. (1) bussem. Za sklepem dochodziło do transakcji przekazania przez M. W. (1) każdorazowo 50 gramów amfetaminy za kwotę 1000,00 zł. Nabywca nie zawsze dysponował gotówką. Zdarzało się, iż do rozliczenia dochodziło przy kolejnej transakcji. Tak nabyty środek psychotropowy A. C. (1) za każdym razem zbywał K. O. za kwotę 1500,00 zł.

W dniu 11 lutego 2014 r., po uprzednim uzgodnieniu, M. W. (1) i A. C. (1) mieli się spotkać na parking przy przystanku w D.. Przed przybyciem na umówione miejsce M. W. (1) jedenastokrotnie kontaktował się telefonicznie z K. Z. (1), przy czym pięciokrotnie odbyło się to z inicjatywy tego pierwszego. W międzyczasie M. W. (1) pozostawał w kontakcie telefonicznym z A. C. (1). Przed godz. 19:00 A. C. (1) wraz z kolegą P. D., jego samochodem marki F. (...) o nr rej. (...) w towarzystwie znajomego Ł. Ż., zjawił się w ustalonym miejscu. M. W. (1) przyjechał do D., jak zwykle J., przy czym tym razem towarzyszyła mu kobieta – blondynka z grzywką. A. C. (1) przekazał M. W. (1) kwotę 2000,00 zł. na poczet amfetaminy, a nadto wręczył mu 50,00 zł. na pokrycie kosztów paliwa. Na odbiór narkotyku umówili się w dniu następnym w połowie drogi pomiędzy B., a O. tj. w L. o godz. 18:30. Dokładne miejsce przekazania amfetaminy mieli ustalić telefonicznie. Po spotkaniu M. W. (1) i A. C. (1) w D., K. Z. (1) dwukrotnie odbył telefoniczną rozmowę ze szwagrem, po czym tenże skontaktował się po raz ostatni tego dnia telefonicznie z A. C. (1).

Po powrocie do B. w godzinach wieczornych, A. C. (1) potwierdził P. D., że jutrzejszy wyjazd do L. po odbiór amfetaminy jest aktualny.

W dniu 12 lutego 2014 r., po godz. 13:00, M. W. (1) pozostawał naprzemiennie w ciągłym kontakcie telefonicznym z A. C. (1) i K. Z. (1).

Tego dnia, w godzinach późno popołudniowych M. W. (1) wraz z K. Z. (2) udali się samochodem marki B. o nr rej. (...) koloru czarnego, użytkowanym przez tego drugiego, a należącym formalnie do jego wujka - J. L. do L. celem przekazania A. C. (1) amfetaminy w ilości 98,74 gramów, którą zapakowaną w torbę reklamową miał przy sobie M. W. (1). W trakcie przejazdu obu oskarżonych do L., A. C. (1) pięciokrotnie dzwonił do M. W. (1), po czym bezpośrednio przed zatrzymaniem przez policję, z inicjatywy tego ostatniego rozmawiali ustalając m.in. dokładne miejsce spotkania tj. parking samochodowy przy sklepie (...) usytuowany przy ul. (...). Do przekazania 98,74 gramów amfetaminy nie doszło z uwagi na podjętą przez policję decyzję o zatrzymaniu M. W. (1) oraz K. Z. (1), zaraz po tym, jak przyjechali na umówione miejsce transakcji oraz A. C. (1) i P. D. czekających już na miejscu.

M. W. (1) z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu.

W chwili zatrzymania M. W. (1) posiadał środek odurzający w postaci 0,51 grama ziela konopi innych niż włókniste (marihuanę) znajdujący się w przezroczystym woreczku foliowym zawiązanym w supeł.

W dniu 12 lutego 2014 r., w godzinach wieczornych, w mieszkaniu usytuowanym w O. przy ul. (...), wynajmowanym przez K. i A. Z. zabezpieczono 16 naboju pistoletowych kal. 9 mm M. produkcji polskiej stanowiących amunicję do broni palnej. Posiadaczem owych naboju był K. Z. (1). Nie dysponował, mimo ustawowego wymogu, zezwolenia na posiadanie amunicji do broni palnej.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o następujące dowody:

- wyjaśnienia oskarżonych: P. D. k 86v – 87v, k – 791, k – 794v; A. C. (1) k 91v – 93, k – 120, k 319v – 320v, k – 790v; częściowo K. Z. (1) k 100v – 101, k 115 – 116, k – 321, k 790 – 790v; M. W. (1) k 105v – 106, k 125 – 126, k 316v – 318, k – 578, k 789 - 790;

- zeznania świadków: A. R. k 223 – 224, k 791v - 792; D. U. k 225v – 226, k 792 – 792v; Ł. K. k 323v – 324; M. Ł. k – 433v, k 792v - 793; K. K. (2) k – 522v, k - 794; A. C. (2) k – 792v; W. D. k – 792v; D. O. k – 793; częściowo: P. S. k 325v – 326, k 793 – 793v; Ł. Ż. k – 465v, k – 794v;

- dokumenty: notatkę urzędową k – 1; protokół przeszukania osoby – M. W. (1) k 3 – 5; protokół przeszukania osoby – K. Z. (1) k 7 – 9; protokół przeszukania samochodu k 10 - 11; protokół oględzin samochodu k 13 – 14; protokół przeszukania osoby – P. D. k 16 – 18; protokół przeszukania samochodu k 19 – 20; protokół przeszukania osoby – A. C. (1) k 22 – 26; protokół przeszukania mieszkania K. Z. (1) k 27 – 29; protokół zajęcia mienia ruchomego k 30 – 32; protokół przeszukania mieszkania M. W. (1) k 35 – 38; protokół oględzin zabezpieczonych rzeczy od M. W. (1) k 39 – 42; protokół przeszukania mieszkania P. D. k 161 – 162; protokół przeszukania mieszkania A. C. (1) k 166 – 167; opinię wydaną na podstawie ekspertyzy kryminalistycznej k 174 – 176; protokół oględzin rzeczy zabezpieczonych od M. W. (1) k 177 – 193; protokół oględzin rzeczy zabezpieczonych od K. Z. (1) k 194 – 198; protokół oględzin rzeczy zabezpieczonych od P. D. k 199 – 208; protokół oględzin rzeczy zabezpieczonych od A. C. (1) k 209 – 217, k - 385; protokół oględzin rzeczy zabezpieczonych w mieszkaniu użytkowanym przez A. i K. Z. (1) k 218 – 221; kartę rejestracji dot. samochodu B. k – 228; dane osobopoznawcze dot. M. W. (1) k – 270, k 788 – 788v; dane osobopoznawcze dot. K. Z. (1) k – 271, k – 788v; odpisy wyroków dot. K. Z. k 289 – 291, k 292 – 293, k 294 – 295, k – 437, k 450 – 451, k 453 – 454, k – 456, k – 458, k – 460, k 462 – 463, k 530 - 531; odpisy wyroków dot. M. W. (1) k 297 – 298, k 299 – 307, k – 448, k - 528; protokół zajęcia mienia ruchomego od A. Z. k 336 – 338; kserokopie umów kupna – sprzedaży samochodu J. (...) k 346 – 348; informację z PUP w O. dot. K. Z. (1) k – 366; opinię z przeprowadzonych badań broni i balistyki k 492 – 492v; opinię wydaną na podstawie ekspertyzy kryminalistycznej (waga) k 542 – 543v; dokumentację techniczną sporządzoną podczas oględzin pojazdu marki B. k - 648; odpis postanowienia o przedstawieniu zarzutów

oskarżonemu K. Z. (1) w sprawie Prokuratury Rejonowej O. – P. o sygn. akt: 1 Ds. 2870/13 k – 767; zapis na płycie CD dot. wykazu połączeń z sieci P. k – 856; zapis na płycie CD dot. wykazu połączeń z sieci T – M. k – 859; zapis na płycie CD dot. wykazu połączeń z sieci O. k – 869; opinię biegłego z zakresu analizy kryminalistycznej M. G. k 888 – 898; kartę karną dot. M. W. (1) k 938 – 940; kartę karną dot. K. Z. (1) k 941 – 944; kopię postanowienia o przedstawieniu zarzutu K. O. k – 964.

Oskarżony **K. Z. (1)** zaprzeczył sprawstwu czynu zarzucanemu mu w pkt III aktu oskarżenia. Przyznał się do czynu z pkt IV aktu oskarżenia. Wyjaśnił, iż w dniu 12 lutego 2014 r. brat jego siostry przyszedł do niego do domu i poprosił go o podwiezienie do L., gdzie ma punkt gier. Jak zaznaczył, M. W. (1) mówił mu, jak ma jechać w L.. Wyjaśnił, że w trakcie podróży szwagier z nikim nie rozmawiał tj. nikt do niego nie dzwonił, ani on do nikogo nie dzwonił. Jak wskazał, nie wiedział, że M. wiezie ze sobą amfetaminę. On miał go jedynie podwieźć. Zaprzeczył, by znał A. C. (1), P. D.. Zaznaczył, iż ze szwagrem spędzają bardzo mało czasu, tylko przy okazji spotkań rodzinnych. Co do zielonego J., wskazał, iż to żona A. zakupiła go w tamtym roku. Samochód ten, jak zaznaczył, uległ wypadkowi i został zezłomowany. Odnośnie zabezpieczonej kwoty, podał, iż pochodzi z handlu samochodami, po które jeździ głównie do Niemiec, przy czym dotychczas był tylko raz po auto w okolicach B.. Co do posiadanej amunicji wskazał, iż około miesiąca temu będąc z synem na spacerze w parku/lesie, znajdującym się przy strzelnicy syn znalazł amunicję, co do której on myślał, że to amunicja gazowa. Podał, że położył ją na lodówce w kuchni i o niej zapomniał (k 100v -101).

Podczas posiedzenia w przedmiocie rozpoznania wniosku prokuratora o zastosowanie tymczasowego aresztowania oskarżony K. Z. (1) zaprzeczył, by uczestniczył w handlu narkotykami. Przyznał się do posiadania amunicji. Odnośnie zabezpieczonych pieniędzy podał, iż są to pieniądze z wesela, które odbyło się w 2010 r. Jak zaznaczył, z tych pieniędzy z kolegą składał się na samochód, który sprowadzali, a następnie dzielili się ceną ze sprzedaży (k 115 – 116).

Przesłuchiwany po raz kolejny w toku śledztwa oskarżony K. Z. (1) podtrzymał uprzednio złożone wyjaśnienia. Wskazał, że większość zabezpieczonych pieniędzy pochodziła z wesela tj. były to prezenty weselne (k – 321).

Przed Sądem oskarżony K. Z. (1) przyznał się do posiadania amunicji w domu. Skorzystał z prawa do odmowy składania wyjaśnień i odpowiedzi na pytania. Potwierdził uprzednio złożone wyjaśnienia (k 790 – 790v).

Oskarżony **M. W. (1)** przyznał się do zarzucanych mu czynów z tym zastrzeżeniem, iż w zakresie czynu z pkt III aktu oskarżenia zaznaczył, iż działał sam, a nie wspólnie i w porozumieniu z K. Z. (1). Wyjaśnił, iż w lokalu w B. poznał C., któremu dał się namówić na załatwienie amfetaminy. Jak podał, w większości przypadków było tak, że po otrzymaniu pieniędzy, on załatwiał od osoby, która przychodziła grać na automatach u jego kolegi w O. na Z., amfetaminę. Zaznaczył, iż nie zna jego personaliów, ani adresu. Wskazał, że nabywał narkotyk za taką kwotę, jaką otrzymywał od C.. Podał, że przekazywał C. amfetaminę po 20,00 zł. za 1 gram. Wyjaśnił, że bywało tak, że transakcje polegały na wymianie amfetaminy za pieniądze, a bywało też tak, że C. brakowało 200,00 zł. – 300,00 zł. i on mu wtedy pożyczal. Dodał, że nic na tym nie zarabiał, nie osiągał dochodu. Postanowił w ten sposób pomóc C., który przychodził do lokalu i grał na automatach. Jak zaznaczył, C. nie mówił mu co robi z tymi narkotykami. Potwierdził, że tych spotkań było 4 – 5. Przyznał, że w dniu 11 lutego 2014 r. przyjechał na parking przed sklepem w D.. Jak zaznaczył, C. przekazał mu kwotę 2000,00 zł. na zakup amfetaminy oraz 50,00 zł. za paliwo. Miał mu powiedzieć, iż nie jest w stanie od ręki załatwić takiej ilości narkotyku. Jak podał, umówili się w dniu następnym w L.. Przed wyjazdem, jak wyjaśnił, udał się do męża siostry z prośbą, by ten pożyczył mu samochód. On miał zaproponować podwiezienie, gdyż się nudził. Zaznaczył, że K. nie wiedział, w jakim celu i z kim miał się spotkać w L.. Podał, iż C. mógł skojarzyć samochód, którym oni przyjechali do L., bo kiedyś mógł nim przyjechać do D. (k 105v – 106).

Podczas posiedzenia w przedmiocie rozpoznania wniosku prokuratora o zastosowanie tymczasowego aresztowania oskarżony M. W. (1) przyznał się do zarzucanych mu czynów zaznaczając, iż nie handlował narkotykami, a prowadził legalny interes wspólnie z kolegą posiadając trzy lokale z automatami. Podtrzymał uprzednio złożone wyjaśnienia (k 125 – 126).

Przesłuchiwany powtórnie w toku śledztwa oskarżony M. W. (1) podtrzymał uprzednio złożone wyjaśnienia. Podał, iż nie miał zapisanego kontaktu w telefonie do mężczyzny, od którego nabywał amfetaminę. Co do J., którym w dniu 11

lutego 2014 r. przyjechał do D., to – jak zaznaczył – należał on do jego dziewczyny D. O.. Odnośnie J. koloru zielonego, wskazał, iż sprzedał go K. i siostrze po wakacjach 2013 r. (k 316v – 318).

Przesłuchany po raz kolejny w śledztwie oskarżony M. W. (1) przyznał się do zarzucanych mu czynów, kwestionując jedynie to, iż z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu (k – 578).

Przed Sądem oskarżony M. W. (1) przyznał się do zarzucanych mu czynów kwestionując to ustalenie, iż czerpał korzyści majątkowe z tego procederu, gdyż – jak podał – była to kwestia pomocy koleżeńskiej. Zaznaczył nadto, iż K. Z. (1) nie miał z tym nic wspólnego. Dodał, że pożyczył od niego wagę tj. wziął sobie tę wagę, gdyż miał do jego mieszkania klucze. Wskazał, że C. prosił go o dokładnie 100 gramów, a on nie chciał aby ktokolwiek go oszukał, tym bardziej, iż nie znał dobrze człowieka, od którego brał amfetaminę. Wskazał, że nie informował siostry, że bierze tę wagę, przy czym nie był to pierwszy raz, gdy używał tę wagę. Wyjaśnił nadto, iż zazwyczaj podczas transakcji z C. było tak, że on brał od niego pieniądze, po czym za dzień bądź dwa spotkali się ponownie w celu przekazania amfetaminy. W dniu 12 lutego 2014 r., jak wskazał, poruszał się srebrnym J. swojej dziewczyny. (...) nie chciało jednak chodzić na gaz, stąd też będąc u K., odłożywszy uprzednio wziętą wagę, poprosił go o pożyczenie samochodu, aby dojechać do L. i dojrzeć maszynę. Jak dodał, odniósł wrażenie, że K. nie chciał mu użyczyć B., bo to nie było jego auto. Zaznaczył, że amfetaminę w kształcie kulki miał wciśniętą za spodnie z przodu. Wskazał, że nie pokazywał K. tej amfetaminy w samochodzie. Dodał, iż nie pamięta, by ktoś do niego dzwonił podczas podróży. Podał, że wiedział, iż siostra z mężem trzymają pieniądze z wesela w puszcze pod zlewem. Wyjaśnił, iż to podwiezienie przez K. było normalną sytuacją w ich relacjach (k 789 – 790).

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu, zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, pozwala na przypisanie oskarżonym M. W. (1) i K. Z. (1) sprawstwa zarzucanych im czynów z uwzględnieniem koniecznych zmian, zarówno jeśli chodzi o opis czynów przypisanych (obnośnie oskarżonego M. W. (1) w zakresie czynu I i III; odnośnie oskarżonego K. Z. (1) odnośnie czynu III), jak i przyjętą kwalifikację prawną.

Sąd w pełni podzielił wyjaśnienia obu oskarżonych w tej części, w której nie kwestionowali swojego sprawstwa, a mianowicie w przypadku M. W. (1) co do faktu posiadania w chwili zatrzymania tj. w dniu 12 lutego 2014 r. 0,51 grama środka odurzającego w postaci ziela konopi innych niż włókniste (k 105v – 106, k 125 – 126, k 316v – 318, k – 578, k 789 – 790), zaś w przypadku K. Z. (1) co do faktu posiadania, bez wymaganego zezwolenia, 16 nabojów pistoletowych kal. 9 mm M. produkcji polskiej, stanowiących amunicję do broni palnej (k 100v – 101, k 115 – 116, k – 321, k 790 – 790v).

W omawianym zakresie konsekwentne i stałe depozycje sprawców znajdują potwierdzenie w innych dowodach, przydając im walor wiarygodności, a mianowicie z jednej strony w protokóle przeszukania osoby – M. W. (1) (k 3 – 5), protokóle oględzin rzeczy zabezpieczonych od M. W. (1) (k 39 – 42) oraz we wnioskach końcowych opinii wydanej przez specjalistę Laboratorium Kryminalistycznego KWP w O. S. K. (k 174 – 176), z drugiej zaś strony w protokóle przeszukania mieszkania K. Z. (1) (k 27 – 29), protokóle oględzin rzeczy zabezpieczonych w mieszkaniu użytkowanym przez A. i K. Z. (1) (k 218 – 221) oraz we wnioskach końcowych opinii wydanej przez eksperta badań broni i balistyki Zakładu (...) Centralnego Laboratorium Kryminalistycznego Policji G. B. z przeprowadzonych badań broni i balistyki (k 492 – 492v).

Zarówno treść przywołanych dokumentów, jak i wnioski płynące z owych opinii nie były kwestionowane przez żadną ze stron.

Pozostałe depozycje oskarżonego M. W. (1), Sąd uznał za wiarygodne jedynie w takim zakresie, w jakim korespondują z poczynionymi ustaleniami faktycznymi, u podstaw których legły w głównej mierze drobiazgowo, szczegółowo, nie sprowadzające się do jedynie bezpodstawnego pomówienia, a wskazujące na rzeczywisty obraz przestępczego procederu na przestrzeni kilku miesięcy, a przez to wiarygodne wyjaśnienia współoskarżonych A. C. (1) (k 91v – 93, k – 120, k 319v – 320v, k – 790v) oraz P. D. (k 86v – 87v, k – 791, k – 794v), wsparte szczegółową analizą opinii biegłego sądowego M. G. (k 888 – 898) wydaną w oparciu o pozyskane wykazy połączeń od operatorów sieci komórkowych (k –

856; k – 859; k – 869), a także szeregiem przywołanych powyżej dowodów z dokumentów, jak i opinii wydanych na potrzeby niniejszego postępowania, których wniosków żadna ze stron nie podważała.

Oskarżony od początku co do zasady przyznawał się do sprawstwa zarzuczanych mu występów, kwestionując jednakże działanie w celu osiągnięcia korzyści majątkowej (skądinąd to ustalenie nie ma znaczenia dla kwestii realizacji znamion występu opisanego w art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii), działanie w warunkach art. 65 § 1 kk tj. odwołującego się do sprawcy, który z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu oraz fakt współsprawstwa oskarżonego K. Z. (1) w zakresie czynu z pkt III aktu oskarżenia.

W ocenie Sądu, wyjaśnienia oskarżonego M. W. (1) w omawianej części nie zasługują na uwzględnienie, albowiem są nieszczerze, powierzchowne, nieprawdziwe, wewnętrznie sprzeczne oraz w świetle zasad doświadczenia życiowego naiwne, a także nielogiczne, poczytane jedynie na umniejszenie odpowiedzialności karnej za zarzucane mu czyny w ramach prezentowanej linii obrony.

Nie przekonuje wysuwana przez sprawcę teza, jakoby wejście w układ z A. C. (1), polegający na każdorazowym dostarczaniu mu amfetaminy odbywało się z pobudek czysto koleżeńskich, zawsze z inicjatywy C., z chęci odwdziczenia się za to, że ten przychodził do lokalu (...) w B. i grał na automatach, wręcz pomocy z racji ustalenia sprawcy zaboru telewizora z lokalu, o czym zrelacjonował dopiero podczas kolejnego przesłuchania (k – 125). Tożsame wątpliwości budzi także twierdzenie jakoby z przekazywania amfetaminy nie uzyskiwał żadnego dochodu, by na tym nie zarabiał utrzymując, że nabywał narkotyk za taką kwotę, jaką otrzymywał od C. tj. 20,00 zł. za 1 gram, za wyjątkiem odosobnionej sytuacji z 11 lutego 2014 r., kiedy to dostał od A. C. (1) 50,00 zł. na paliwo.

Zdaniem Sądu, nie sposób uznać za wiarygodne depozycji oskarżonego M. W. (1) w omawianym zakresie.

Wymieniony w przeszłości był karany za przestępstwa z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, w tym za udzielanie małoletniemu amfetaminy (odpis wyroku k 299 – 307). Już chociażby z tego względu posiadał wiedzę, wbrew naiwnym przeciwnym twierdzeniom, iż za bardzo nie zna się na narkotykach (k – 789v) – co to jest amfetamina, jak wygląda, jak działa i ile wynosi na rynku cena grama. Poza tym, co istotne, mając świadomość specyfiki hermetycznego środowiska osób zajmujących się handlem narkotykami, pozostając w dalszym ciągu w bliskich stosunkach z Ł. K. - osobą uprzednio karaną za przestępstwo narkotykowe, o czym świadczy chociażby wspólne przedsięwzięcie biznesowe obu wspólnie z P. S. - wiedział doskonale gdzie się udać, kogo zapytać, by uzyskać określoną ilość amfetaminy. W toczącym się postępowaniu nie ustalono, kto był dostawcą narkotyku, dysponując w tej części jedynie powierzchownymi, ogólnymi wyjaśnieniami samego sprawcy, które w świetle zasad doświadczenia życiowego co najmniej zaskakują i budzą zdziwienie zważywszy na prezentowane przez oskarżonego okoliczności, w jakich miał wejść w kontakt z dostawcą, jak i na deklarowaną, szcątkową wiedzę na temat samej osoby - jego personaliów, adresu, kontaktu. Co ważne, A. C. (1) właśnie do M. W. (1) zwrócił się o załatwienie amfetaminy, co dowodzi także temu, iż oskarżony był kojarzony w środowisku jako osoba, która z racji prezentowanego stylu życia, przyjmując za oskarżonym A. C. (1) tj. charakteru prowadzonego interesu, jak wyglądał, co mówił, jakim samochodem jeździł - ma takowe możliwości.

Na nieszczerłość depozycji oskarżonego M. W. (1) składa się także ich wewnętrzna sprzeczność w tej części, w której odnosi się do rozliczeń z A. C. (1) starając się w ten sposób dowieźć lansowanej tezie, że z pozyskiwanych od C. środków nabywał w całości amfetaminę nie uzyskując niczego w zamian. Raz bowiem utrzymuje, iż transakcje polegały na wymianie amfetaminy za pieniądze, a bywało też tak, że C. brakowało 200,00 zł. – 300,00 zł. i on mu wtedy pożyczał, by drugim razem twierdzić, iż zazwyczaj podczas transakcji z C. było tak, że on brał od niego pieniądze, po czym za dzień bądź dwa spotkali się ponownie w celu przekazania amfetaminy. Powyższe klóci się jednakże z konsekwentnymi, stałymi na przestrzeni całego postępowania depozycjami A. C. (1), który wskazywał, iż „podczas trzeciego spotkania z M. ja oddałem mu 1000 zł. z poprzedniego razu za amfetaminę, brałem kolejne 50 g, ale za te nowe nie płaciłem, tylko miałem się rozliczyć podczas następnego spotkania. Tak było za każdym razem” (k – 92, k – 319v).

Wreszcie, w ocenie Sądu, naiwnością w świetle zasad doświadczenia życiowego i logiki, byłoby przyjęcie za oskarżonym M. W. (1), by dostarczanie amfetaminy A. C. (1) odbywało się niejako z pobudek czysto koleżeńskich, z chęci pomocy nawet nie koledze, albowiem sam oskarżony w swoich wyjaśnieniach odzegnożywał się od bliższej znajomości z A.

C. (1) nie mogąc przywołać nawet jego imienia (k – 125), mówiąc o nim posługując się stwierdzeniami „chłopak z B., chłopak C. (k 105v – 106). Odwołując się po raz kolejny do uprzedniej karalności oskarżonego za przestępstwo tożsame, a co za tym idzie świadomości grożącej odpowiedzialności karnej wiążącej się z wprowadzaniem do obrotu znacznej ilości substancji psychotropowych, dużego ryzyka z tym się łączącego w powiązaniu z potrzebą znacznego zaangażowania własnego czasu, jak i – przyjmując za oskarżonym - nadużycia zaufania bliskich tj. siostry, a potem szwagra, w kontekście kilkakrotnego użyczenia stanowiącej ich własność wagi do odmierzenia właściwej ilości amfetaminy, powyższe poddaje poważnie w wątpliwość traktowanie owego procederu w kategoriach jedynie nieodpłatnego pośrednictwa bez uzyskiwania przez oskarżonego wymiernej korzyści finansowej.

Co ważne, w rozpoznawanym przypadku, nie mamy do czynienia jednorazowo z nieznacznymi ilościami amfetaminy lecz z niekwestionowanymi, przyznanymi przez oskarżonego ilościami rzędu 20 gramów, kolejno 50 gramów, 98,74 gramów, co w powiązaniu z przywołanymi powyżej depozycjami A. C. (1) odnośnie wzajemnych rozliczeń z M. W. (1), dowodzi iż ten ostatni miał świadomość, iż dostarczana amfetamina służy dalszej odsprzedaży, a nie w całości konsumpcji przez A. C. (1), czemu zresztą dowodzą niezmiennie i stałe wyjaśnienia tego ostatniego wskazujące na osobę K. O., pseudonim (...) jako swego stałego odbiorcy, wbrew jego nieprzekonującym, chwiejnym depozycjom (k 986v – 987, k – 966v), których wytłumaczeniem może być treść zarzutu stawianego wymienionemu w odrębnym postępowaniu karnym (kopia postanowienia o przedstawieniu zarzutu K. O. k – 964), nie przesądzając jednakże w niniejszej sprawie o ostatecznym kształcie jego odpowiedzialności karnej w sprawie toczącej się przed tut. Sądem II Wydział Karny pod sygn. akt: II K 493/14.

Sąd nie podzielił także wyjaśnień oskarżonego M. W. (1) w tej części, w której kwestionował fakt uczynienia sobie z popełnienia przestępstwa stałego źródła dochodu, co z oczywistych względów jest konsekwencją negocjowania uzyskiwania korzyści majątkowej z dostarczania A. C. (1) amfetaminy, za wyjątkiem przyjęcia w dniu 11 lutego 2014 r. wspomnianych 50,00 zł. tytułem zwrotu kosztów paliwa.

M. W. (1) starał się przekonywać, iż uzyskiwany zarówno z prowadzonej przez niego działalności gospodarczej, w ramach której był nieformalnym współnikiem, wspólny z Ł. K., P. S. prowadzącej działalność pod nazwą PHU (...) z siedzibą w O., jak i ze sprzedaży uszkodzonych samochodów, które następnie przed odsprzedażą naprawiał, dochód w zupełności zaspakajał jego potrzeby bytowe i pozwalał mu na życie na godnej stopie.

Zdaniem Sądu, do twierdzeń oskarżonego w omawianym zakresie, w świetle chociażby zeznań świadków P. S. (k 325v – 326, k 793 – 793v) czy Ł. K. (k 323v – 324) podejść należy również z dużą dozą ostrożności.

Na uwagę zasługuje to, iż w zależności od zaawansowania postępowania karnego, zarówno depozycje oskarżonego, jak i przywołanego świadka P. S., ulegały stosownym modyfikacjom wspierając prezentowaną przez wymienionego linię obrony. M. W. (1) podczas pierwszego przesłuchania podał, iż jest właścicielem w ramach prowadzonej działalności pod nazwą (...) z siedzibą w O. z deklarowanym miesięcznym dochodem w wysokości około 4000,00 zł., przy czym w styczniu 2014 r. – około 2500,00 zł. (k – 105), po czym doprecyzował, iż posiada trzy lokale z automatami do gier, przy czym tę działalność prowadzi z kolegą (k – 125), wskazując następnie, że jedynie P. w lokalu pomagał (k – 318). Przed Sądem utrzymywał, iż przez cały okres pozostawiania na wolności, po zwolnieniu z zakładu karnego, pracował, po czym w sierpniu bądź wrześniu 2013 r. przyłączył się do prowadzonej przez P. S. działalności gospodarczej – punkt ksero i automaty do gier w trzech lokalach tj. w B., L. i O. przynoszącej dochód w wysokości około 2000,00 zł. – 4000,00 zł., przy czym jak zaznaczył, z tym dochodem było różnie. Jak podał, do jego obowiązków należało wypłacanie wygranych z automatów, sprzątanie, dbanie o porządek. Dodatkowo, jak utrzymywał, gdy automaty nie przynosiły dochodu, zajmował się kupowaniem uszkodzonych aut na giełdzie na allegro, które po naprawie odsprzedawał, z czego można było zarobić od 500,00 zł. do 1500,00 zł. za samochód (sprzedawał średnio dwa samochody w miesiącu).

Z zeznań świadków Ł. K. (k 323v – 324) i P. S. (k 325v – 326) złożonych w śledztwie wynikało jednakże, iż owa współpraca w ramach prowadzonej działalności gospodarczej obejmującej dwa punkty tj. w O. i B. rozciągała się jedynie na punkt w B., co wyraźnie w swoich depozycjach podkreślił świadek P. S. („ja jestem właścicielem, a W. i K. pomagają mi w jego prowadzeniu. Ten układ dotyczy tylko lokalu w B.” k – 325v), by w postępowaniu sądowym

utrzymywać już, iż działalność obejmowała także lokal w L. (k – 793v), a współników było czterech, przy czym deklarowany dochód z działalności, przyjmując za świadkiem Ł. K. miał wynosić od 600,00 zł. – 800,00 zł. do maksymalnie 1700,00 zł., przy okresach braku wypracowanego zysku i konieczności dokładania do interesu (k – 324), przyjmując zaś za świadkiem P. S. dochód ten miał kształtować się różnie tj. od 500,00 zł. do 2000,00 zł. (k – 325v), po 2000,00 zł. – 2500,00 zł. (k – 793v). Świadek P. S. potwierdził nadto fakt zakupu telewizora na raty na prośbę M. W. (1), jak i udzielania mu pożyczek rzędu 1000,00 zł. – 2000,00 zł.

Zdaniem Sądu, przywołane depozycje oddające w ograniczonym zakresie sytuację finansową oskarżonego, nie poddającą się do końca weryfikacji z uwagi na jej nieformalne źródło, wbrew przeciwnym twierdzeniom oskarżonego, nie podważają ustalenia, że M. W. (1) przypisanego mu czynu dopuścił się czyniąc sobie z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu.

Źródło "stałe" nie musi być ani wyłączone, ani główne, ani nawet przynoszące dochód o istotnym znaczeniu dla sprawy. Nie jest istotna wysokość dochodu uzyskiwanego przez sprawcę z popełnienia przestępstwa, w szczególności nie ma jakiegokolwiek znaczenia okoliczność, iż dochód ten stanowi minimalny odsetek wszystkich dochodów sprawy (J. Majewski (w:) G. Bogdan (i in.), Kodeks karny. Część ogólna..., 2004, s. 984; wyrok SN z dnia 3 lutego 1989 r., IV KR 3/89, LEX nr 22053). Dochód uzyskiwany z popełnienia przestępstwa nie musi wystarczać na zaspokojenie potrzeb życiowych sprawcy (B. K., Dyrektywy wymiaru kary wobec sprawców określonych art. 65 k.k., Prok. i Pr. 2002, nr 5, s. 41-42). Wystarczy, że korzyść majątkowa z przestępstwa stanowi uboczne źródło dochodu (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 28.02.2008 r. V KK 238/07). W literaturze i orzecznictwie przez pojęcie stałego źródła rozumie się zarówno sytuację, gdy działalność przestępcza jest jedynym źródłem dochodu sprawcy, jak i wówczas, gdy stanowi dodatkowe, ale regularne źródło dochodu (wyrok SN z 20 grudnia 1971 r., I KR 249/71, OSNKW 1972, nr 5, poz. 87; K., Dyrektywy..., s. 37 i n.), choć owa regularność trafnie ujmowana jest jako inna niż przy dochodach uzyskiwanych ze stałej pracy.

W realiach niniejszej sprawy oskarżony M. W. (1) uczynił sobie na przestrzeni kilku miesięcy tj. od października 2013 r. do lutego 2014 r. z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu. Wymieniony przed osadzeniem, w trakcie przestępczej działalności, nie miał stałego zatrudnienia, pożyczał pieniądze, z uwagi na brak zdolności kredytowej nie mógł np. wziąć telewizora na raty, dochód uzyskiwany w związku z podjęciem w sierpniu bądź wrześniu 2013 r. współpracy z P. S. nie przybrał cech stałości i pewności, co wynika z depozycji samego oskarżonego i wymienionych powyżej świadków, a w konsekwencji tłumaczy poszukiwania przez sprawcę alternatywnych źródeł dochodu, jak chociażby deklarowany handel uszkodzonymi pojazdami czy ostatecznie wprowadzanie do obrotu znacznej ilości amfetaminy w celu osiągnięcia korzyści majątkowej. Jak wynika z wyjaśnień oskarżonego A. C. (1), specyfika przestępczego procederu, w którym uczestniczył polegała na przekazywaniu określonych kwot M. W. (1) w zamian za dostarczaną partię amfetaminy. Tak pozyskiwane fundusze stanowiły niewątpliwie odczuwalny dla sprawcy dochód biorąc pod uwagę kwoty, jakie wchodziły w grę tj. od 1000,00 zł. do 2000,00 zł. Powyższe w zestawieniu z okresem osiąganego dochodu, jak i pewnym ustalonym schematem działania oskarżonego daje podstawy ku przyjęciu zamiaru kontynuacji takiego stanu rzeczy tak długo, jak byłby on skuteczny.

W ocenie Sądu, odwołując się do wcześniejszych uwag, za równie nieszczerze uznać należy depozycje oskarżonych M. W. (1) i K. Z. (1) w zakresie, w jakim odnoszą się do roli tego drugiego w przestępstwie.

Wymienieni od początku negowali jakikolwiek udział oskarżonego K. Z. (1) w przestępstwie, tłumacząc jego obecność w pojeździe na miejscu zatrzymania faktem li tylko podwiezienia M. W. (1), na jego prośbę do L., co – przyjmując za M. W. (1) – było normalną, typową sytuacją w bliskich relacjach obu, choć odbyło się po raz pierwszy, jeśli chodzi o L..

W sprawie nie zgromadzono bezpośrednich dowodów wskazujących na współudział oskarżonego K. Z. (1) w popełnieniu występku z pkt III aktu oskarżenia. Niemniej jednak dokładna analiza depozycji obu oskarżonych, po części sprzecznych, nie wytrzymująca konfrontacji zarówno z zasadami doświadczenia życiowego i zasadami logiki, jak i z szeregiem nieprzypadkowych – w ocenie Sądu - okoliczności poprzedzających, jak i towarzyszących zatrzymaniu oskarżonych w dniu 12 lutego 2014 r. w godzinach wieczornych w L., daje podstawy ku uznaniu winy oskarżonego

K. Z. (1) i oceny jego zachowania jako współsprawstwa w popełnieniu występku usiłowania wprowadzenia do obrotu znacznej ilości amfetaminy.

I tak, w szczególności zwracają uwagę dostrzegalne sprzeczności w wyjaśnieniach oskarżonych odnoszące się tak oceny wzajemnych relacji, jak i samego wyjazdu do L. w dniu 12 lutego 2014 r. Z depozycji K. Z. (1) wynika, iż jego kontakty ze szwagrem nie należały do częstych (k – 101). Zgoła odmienne wyjaśnienia przed Sądem w tym zakresie złożył M. W. (1) wskazując na zażyłość owych relacji przejawiających się chociażby w częstej bytności w mieszkaniu szwagra czy wręcz w posiadaniu klucza do owego lokalu, co miało służyć uzasadnieniu zarówno dla faktu podwiezienia go przez szwagra, jak i istnienia śladowych ilości amfetaminy i kokainy na zabezpieczonej w mieszkaniu państwa Z. wadze (k 789v – 790).

Niewątpliwie, obaj oskarżeni, po opuszczeniu przez K. Z. (1) z dniem 11 września 2013 r. zakładu karnego, wbrew odosobnionym w tym zakresie depozycjom tegoż, utrzymywali bardzo bliskie relacje, o czym świadczą zwłaszcza wyjaśnienia samego M. W. (1). Zresztą o wizytach w mieszkaniu Z. wspomina także świadek D. O. (k – 793). M. W. (1) był ojcem chrzestnym syna K. i A. Z. – siostry M. W. (1). Wymieniony, zaraz po wyjściu szwagra na wolność, z dniem 15 września 2013 r. zbył na jego rzecz samochód osobowy marki J. (...) (k 346 – 348), który następnie kilkakrotnie użytkował, co wynika z relacji oskarżonego A. C. (1), podającego, iż na pierwsze transakcje mające, stosowne do poczynionych ustaleń, miejsce w październiku 2013 r., M. W. (1) przyjeżdżał właśnie zielonym J.. Przyjmując dalej za M. W. (1), miał on nadto wskazać szwagrowi na możliwość zarobkowania poprzez sprowadzanie aut z zagranicy.

W świetle powyższego, oczywistym jawi się, iż powiązania rodzinne, a co za tym idzie utrzymywanie bliskich relacji z oskarżonym zajmującym się wprowadzaniem do obrotu amfetaminy, nie mogą stanowić samoistnego dowodu winy K. Z. (1), niemniej jednak budują one tło dla czynienia kolejnych ustaleń przydając im właściwe, odmienne od deklarowanych przez oskarżonych, znaczenie.

Co istotne, odwołując się do opinii biegłego M. G. (k 888 – 898), kontakty telefoniczne obu oskarżonych, poczynawszy od 08 lutego 2014 r., są bardzo częste, przy czym M. W. (1) kontaktuje się naprzemiennie zarówno z K. Z. (1), jak i A. C. (1). Na szczególną uwagę zasługuje to, iż w dniu 11 lutego 2014 r., przed przybyciem na umówione miejsce spotkania w D. około godz. 19:00, M. W. (1) jedenastokrotnie kontaktuje się telefonicznie z K. Z. (1), przy czym pięciokrotnie odbywa się to z inicjatywy tego pierwszego, w międzyczasie pozostając w kontakcie telefonicznym z A. C. (1). Zaraz po spotkaniu M. W. (1) i A. C. (1) w D., K. Z. (1) dwukrotnie odbywa telefoniczną rozmowę ze szwagrem, po czym tenże kontaktuje się po raz ostatni tego dnia telefonicznie z A. C. (1). Sytuacja powtarza się w dniu następnym, kiedy to po godz. 13:00, M. W. (1) pozostaje naprzemiennie w ciągłym kontakcie telefonicznym z A. C. (1) i K. Z. (1).

Owa intensywność naprzemiennych połączeń pomiędzy wymienionymi, w których to M. W. (1) odgrywa rolę łącznika, ich umiejscowienie w czasie, poprzedzające bądź następujące po spotkaniu w dniu 11 lutego 2014 r. i przed spotkaniem w dniu 12 lutego 2014 r. nie może być – zdaniem Sądu – przypadkowa, a wskazuje na określone zaangażowanie K. Z. (1) w układ istniejący pomiędzy M. W. (1) – dostawcą, a A. C. (1) – odbiorcą amfetaminy.

Przyjmując dalej za oskarżonymi, M. W. (1) miał w dniu 12 lutego 2014 r. pojawić się w mieszkaniu K. Z. (1) prosząc go – jak wynika z relacji tegoż - o użyczenie samochodu, konkretnie czarnego B. w celu udania się do L., by dojrzeć maszynę, zaś – jak wynika z relacji K. Z. (1) – o podwiezienie do L., bo ma tam punkt z gramami/zajmuje się prowadzeniem punktów z gramami w L.. Owe twierdzenia nie do końca korespondują z podnoszonymi uprzednio wątpliwościami w kontekście zeznań świadka P. S., który przecież zeznał w toku śledztwa, podobnie zresztą jak świadek Ł. K., iż owa współpraca w ramach prowadzonej działalności gospodarczej obejmującej dwa punkty tj. w O. i B. rozciągała się jedynie na punkt w B. (k – 325v), przy czym dopiero przed Sądem wskazał na istnienie trzeciego punktu, właśnie w L..

Powyższe podważa w istocie prezentowane przez obu oskarżonych uzasadnienie konieczności wyjazdu M. W. (1) do L., które tak naprawdę łączyło się tylko i wyłącznie z przekazaniem partii amfetaminy oczekującemu A. C. (1).

Podobnie rzecz się ma z zabezpieczoną w trakcie przeszukania mieszkania K. i A. Z. wagą elektroniczną (k 27 – 29; k 218 – 221), na powierzchni szalki której, jak i powierzchni osłony tejże szalki ujawniono obecność m.in. amfetaminy

oraz kokainy, co wynika z opinii eksperta z zakresu badań środków odurzających, substancji psychotropowych prekursorów KWP w O. Laboratorium Kryminalistycznego B. K. (2) (k 542 – 543v).

Oskarżony M. W. (1) podczas przesłuchania przed Sądem wyjaśnił, iż owa waga w istocie służyła mu do ważenia amfetaminy, przy czym - jak zaznaczył - używał sobie to urządzenie niejednokrotnie wcześniej poza wiedzą siostry i szwagra, zaś w dniu 12 lutego 2014 r. miał odłożyć ją na miejsce tj. do szuflady z nożami.

Na uwagę zasługuje to, iż sprawca tę istotną okoliczność podnosi dopiero na rozprawie tłumacząc pominięcie jej w śledztwie faktem 48 – godzinnego zatrzymania, łączącym się z tym złym stanem psychicznym, „po prostu nie przyszło mi to do głowy” (k – 790).

W ocenie Sądu, depozycje oskarżonego M. W. (1) w omawianym zakresie rażą skrajną naiwnością. Nie sposób zaakceptować tychże wyjaśnień, które w sposób nieudolny miały służyć do wytrącenia kolejnego argumentu przeciwko K. Z. (1) jako współdziałającemu w przestępczym procederze. Trudno przyjmować za prawdziwe w świetle zasad doświadczenia życiowego i logiki twierdzenia oskarżonego, który stara się przekonywać, iż bez wiedzy domowników, używał kilkakrotnie, samowolnie wagę elektroniczną w deklarowanym celu, znajdującą się w charakterystycznym czerwonym opakowaniu, w miejscu (szuflada z nożami), do którego niewątpliwie częstokroć sięgali, nie stwierdzając jej braku, utrzymywani w nieświadomości co do rzeczywistego przeznaczenia przedmiotowej wagi.

Oskarżony K. Z. (1) utrzymywał, iż w trakcie przejazdu z O. do L. nikt nie dzwonił do M. W. (1), podobnie jak i on z nikim nie nawiązywał rozmowy. M. W. (1) w omawianym zakresie zasłonił się niepamięcią co do tego czy odbierał połączenia od A. C. (1), nie wykluczając przesłania smsa z informacją, że się spóźni. Opinia biegłego M. G. (k 888 – 898) potwierdza, iż w czasie przejazdu do L. miały miejsce pięciokrotne krótkie połączenia z numeru A. C. (1) na numer M. W. (1), co zresztą koresponduje z wyjaśnieniami tego pierwszego, który podał, iż nie mógł się skontaktować z M., który nie odbierał od niego telefonu, po czym bezpośrednio przed zatrzymaniem odbył rozmowę z M. W. (1), w trakcie której jego rozmówca poinformował go, że „będą za 20 minut” wskazując przy tym miejsce spotkania. Co ważne, przyjmując za oskarżonym P. D., A. C. (1) podczas oczekiwania na dostawę amfetaminy w rozmowie z nim, w odniesieniu do osób związanych z dostawą amfetaminy, miał posługiwać się liczbą mnogą „oni”, „z nimi”, że „mają przyjechać J. tym co wczoraj bądź B.” (k – 87v). Nie przekonują wyjaśnienia oskarżonego M. W. (1) w tej części, w której utrzymywał, iż A. C. (1) kojarzył B. z racji tego, iż mógł on kiedyś właśnie nim przyjechać do D. (k – 105v), albowiem pozostają w opozycji do depozycji oskarżonego A. C. (1), który stanowczo podkreślił, iż dostawca przyjeżdżał do D. zawsze J. (k – 92).

Zdaniem Sądu, przywołane powyżej poszczególne okoliczności - począwszy od charakteru łączących obu oskarżonych relacji, po intensywność naprzemiennych kontaktów telefonicznych na linii A. M. W. – K. Z. (1) i ich umiejscowienie w czasie, koncentrujących się zwłaszcza w okresie od 08 do 12 lutego 2014 r., ujawnioną nieprzypadkowo w mieszkaniu oskarżonego K. Z. (1) wagę elektroniczną ze śladowymi ilościami m.in. amfetaminy, w świetle wykazanych szeregu nieścisłości i sprzeczności w wyjaśnieniach samych oskarżonych, kończąc na kryminalnej przeszłości oskarżonego K. Z. (1), karanego dwukrotnie za przestępstwa z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, osadzonego w świecie przestępczym, co do którego toczy się kolejne postępowanie karne (k – 767), nie przesądzając ostatecznie o jego sprawstwie, choć treść zarzutu może z dużym prawdopodobieństwem uzasadniać fakt zabezpieczenia w mieszkaniu bezrobotnych małżonków, podejmujących jedynie prace dorywcze (K. Z.), znacznej ilości gotówki (k 30 – 32) – oceniane łącznie tworzą, zdaniem Sądu, łańcuch poszlak układających się w logiczną całość skutecznie dyskredytującą wyjaśniania obu oskarżonych w omawianym zakresie, pozwalając na uznanie, iż oskarżony K. Z. (1) aktywnie uczestniczył w przestępczym procederze polegającym na wprowadzeniu, na zasadzie współsprawstwa z M. W. (1), znacznej ilości amfetaminy do obrotu, udaremnionym jednakże działaniem policji. Powyższego zapatrywania nie zmienia ani to, iż w trakcie czynności zatrzymania oskarżonych podjętych przez policję, zabezpieczono 98,74 gramów amfetaminy (co wynika wprost z przywoływanej już opinii na k 174 – 176), w wyniku przeszukania osoby oskarżonego M. W. (1) (protokół przeszukania osoby k 3 – 5), jak i to, iż przyjmując za oskarżonym A. C. (1), organizacja wszystkich transakcji przekazywania amfetaminy, w tym także tej zapoczątkowanej w dniu 11 lutego 2014 r., która miała zostać

sfinalizowana w dniu 12 lutego 2014 r., odbywała się tylko we współpracy z M. W. (1), albowiem było to konsekwencją przyjętego podziału ról.

Zeznania pozostałych świadków tj. A. R. (k 223 – 224, k 791v – 792), D. U. (k 225v – 226, k 792 – 792v), M. Ł. (k – 433v, k 792v – 793), K. K. (2) (k – 522v, k – 794), A. C. (2) (k – 792v) - w takim zakresie, w jakim nie przysługiwało jej prawo do odmowy składania zeznań, z którego w odniesieniu do A. C. (1) skorzystała, W. D. (k – 792v), Ł. Ż. (k – 465v, k – 794v), nie wniosły istotnych treści do sprawy, nie stanowiąc podstawy czynionych ustaleń faktycznych w sprawie, a dotyczących kwestii odpowiedzialności karnej oskarżonych M. W. (1) i K. Z. (1).

Reasumując wyniki przeprowadzonego postępowania dowodowego Sąd doszedł do przekonania, iż pozwalają one na przyjęcie:

- odpowiedzialności karnej oskarżonego M. W. (1), w ramach zarzucanych mu w pkt I i III aktu oskarżenia czynów, za występki z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zb. z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk oraz występki z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii;

- odpowiedzialności karnej oskarżonego K. Z. (1), w ramach zarzucanego mu w pkt III aktu oskarżenia czynu, za występki z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii oraz występki z art. 263 § 2 kk.

Wprowadzanie do obrotu środków odurzających, substancji psychotropowych lub słomy makowej, zgodnie z treścią art. 4 pkt 34 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii polega na udostępnieniu ich odpłatnie lub nieodpłatnie osobom trzecim. Warunkiem koniecznym jest również ustalenie, że osoba, której środki są udostępniane, nie jest konsumentem. Wprowadzenie do obrotu oznacza różnego rodzaju aktywną formę obrotu, natomiast uczestnictwo w obrocie będzie stanowiło bierną jego formę. Uczestniczenie w obrocie polega na przyjęciu odpłatnie bądź nieodpłatnie środków odurzających, substancji psychotropowych lub słomy makowej przez osobę nie będącą konsumentem w celu późniejszego ich przekazania innej osobie, przy czym nabywca nie jest konsumentem. Czyn z art. 56 jest przestępstwem materialnym w odniesieniu dla formy sprawczej w postaci "wprowadzenia do obrotu". Dla jego zaistnienia konieczne jest określenie skutku w postaci wprowadzenia do obrotu środków odurzających, substancji psychotropowej lub słomy makowej. Jeżeli nie nastąpi wprowadzenie środków do obrotu, to sprawca odpowiada za usiłowanie dokonania przestępstwa. Z kolei dla realizacji znamienia "uczestniczyć w obrocie" nie jest konieczne wystąpienie skutku, sam fakt bowiem brania udziału w określonej transakcji, bez względu na to, czy doszła ona do skutku, realizuje tę formę sprawczą.

Co zaś się tyczy pojęcia „znaczną ilość” narkotyku Sąd Najwyższy wypowiedział się konsekwentnie, że jest to taka ilość, która wystarczy do jednorazowego odurzenia się co najmniej kilkudziesięciu osób (postanowienie SN z dnia 01 lutego 2007 r., III KK 257/06, LEX nr 323801; postanowienie SN z dnia 23 września 2009 r., I KZP 10/09, LEX nr 518123; wyrok SN z dnia 01 marca 2006 r., III KK 47/05, LEX nr 182794, wyrok SN z dnia 10 czerwca 2008 r., III K30/08, LEX nr 418629).

W ocenie Sądu, zaprezentowane uwagi w zestawieniu z ustaleniami faktycznymi poczynionymi w sprawie, skutkowały koniecznością częściowej modyfikacji zarówno opisów czynów przypisanych, jak i ich kwalifikacji prawnej nie wychodząc poza granice podmiotowo – przedmiotowe zakreślone aktem oskarżenia. I tak, powyższe wymagało przyjęcia, iż zachowania oskarżonego M. W. (1) ujęte w pkt I i III aktu oskarżenia stanowią jeden czyn zabroniony wyczerpujący znamiona występku z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zb. z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (w obu przypadkach z pominięciem ust. 1) w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk, oddający w pełni ocenę prawno - karną owych zachowań jako pewnej całości w okresie od nieustalonego dnia października 2013 r. (owe ustalenie bazuje na analizie wykazu połączeń pomiędzy oskarżonym A. C. (1), a M. W. (1) rozpoczynających się właśnie od października 2013 r.) do 12 lutego 2014 r. z ograniczeniem czynności sprawczej do wprowadzenia do obrotu znacznej ilości substancji psychotropowej tj. co najmniej 270 gramów amfetaminy, w tym także w odniesieniu

do 12 lutego 2014 r. z ograniczeniem jednakże oceny zachowania do stadium usiłowania wprowadzenia do obrotu wspólnie i w porozumieniu z K. Z. (1), znacznej ilości substancji psychotropowej tj. 98,74 gramów amfetaminy, w miejsce proponowanego uczestnictwa w obrocie, zaś w stosunku do oskarżonego K. Z. (1) poprzez doprecyzowanie czynności sprawczej do usiłowania wprowadzenia do obrotu znacznej ilości substancji psychotropowej.

Jednocześnie okoliczności popełnienia przypisanych oskarżonym czynów, przede wszystkim znaczna ilość narkotyków, będących przedmiotem kolejnych transakcji (w przypadku oskarżonego M. W.), jak i ostatniej oraz ich cena, wskazują, iż zachowanie oskarżonych ukierunkowane było na osiągnięcie korzyści majątkowej.

W odniesieniu do oskarżonego M. W. (1), następujące po sobie transakcje wprowadzania do obrotu amfetaminy były realizowane w okresie od nieustalonego dnia października 2013 r. do 12 lutego 2014 r., a zatem w krótkich odstępach czasu. Nie może również budzić wątpliwości w optyce wiarygodnych wyjaśnień A. C. (1), odnoszących się do schematu powtarzających się spotkań, w ramach których dochodziło każdorazowo do przekazywania odpłatnie uzgodnionej uprzednio ilości amfetaminy w ramach pierwotnej deklaracji załatwienia amfetaminy, iż oskarżony M. W. (1) niejako z góry zakładał powtarzalność dostarczania substancji narkotycznej, do czego zresztą dochodziło, a nie zaś incydentalny charakter takich zdarzeń. Powyższe ustalenie uzasadniało zastosowanie do oceny prawno – karnej zachowania oskarżonego M. W. (1) instytucji czynu ciągłego z art. 12 kk.

Oskarżony M. W. (1) przypisanego mu czynu dopuścił się czyniąc sobie z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu. Sąd szczegółowo odniósł się do omówienia owej kwestii na k 12 – 14 uzasadnienia.

W zakresie pozostałych czynów przypisanych oskarżonym, a mianowicie posiadania przez oskarżonego M. W. (1) środka odurzającego w postaci 0,51 grama ziela konopi innych niż włókniste (marihuanę), co wyczerpało znamiona występku z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, a w odniesieniu do oskarżonego K. Z. (1) w zakresie przypisanego mu występku z art. 263 § 2 kk polegającego na posiadaniu bez wymaganego zezwolenia, w mieszkaniu przy ul. (...) w O., 16 naboju pistoletowych kal. 9 mm M. produkcji polskiej stanowiących amunicję do broni palnej, zarówno ich opis, jak przyjęta w akcie oskarżenia kwalifikacja prawna nie wymagała korekty i została przez Sąd w pełni zaakceptowana.

Sąd kierując się ogólnymi dyrektywami i zasadami sądowego wymiaru kary określonymi w art. 53 § 1 i 2 kk, uznając oskarżonych za winnych popełnienia przypisanych im czynów wymierzył:

- M. W. (1) za występki z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zb. z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk, przy zastosowaniu art. 11 § 3 kk, z mocy art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 kk i art. 33 § 1,2,3 kk karę 3 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 160 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 30,00 zł. (pkt I wyroku);

- M. W. (1) za występki z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii karę 5 miesięcy pozbawienia wolności (pkt II wyroku);

- K. Z. (1) za występki z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, przy zastosowaniu art. 14 § 1 kk, z mocy art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i art. 33 § 1,2,3 kk karę 2 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 20,00 zł. (pkt VIII wyroku);

- K. Z. (1) za występki z art. 263 § 2 kk karę 7 miesięcy pozbawienia wolności (pkt IX wyroku).

Wymierzone oskarżonym kary, zdaniem Sądu, pozostają adekwatne zarówno do stopnia winy, jak i społecznej szkodliwości poszczególnych czynów, których się dopuścili, a które należy uznać, iż były znaczne.

Oceniając stopień społecznej szkodliwości popełnionych przez oskarżonych jednostkowych występków jako znaczny, Sąd miał na względzie zarówno rodzaj naruszonego przestępstwem dobra/dóbr prawnych (co do występków z art. 263 § 2 kk – porządek publiczny; ochrona bezpieczeństwa osób i mienia przez kontrolę m.in. posiadania czy obchodzenia się z tak potencjalnie niebezpiecznymi materiałami jak amunicja; co do występków z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii - zdrowie publiczne; interes ekonomiczny państwa w zakresie obrotu środkami odurzającymi lub psychotropowymi), sposób i okoliczności ich popełnienia (w przypadku oskarżonego M. W. (1) skala działalności przestępczej wyrażająca się ilością wprowadzonego do obrotu środka narkotycznego na przestrzeni kilku miesięcy) oraz w obu przypadkach postać zamiaru (bezpośredni ukierunkowany na osiągnięcie korzyści majątkowej).

W procesie wymiaru kary, poza znacznym stopniem karygodności czynów oraz stopniem zawinienia, Sąd poczytał oskarżonym jako okoliczność obciążającą uprzednią wielokrotną karalność, w tym za występków z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii oraz działanie w warunkach art. 65 § 1 kk w przypadku oskarżonego M. W. (1) (odpisy wyroków dot. K. Z. k 289 – 291, k 292 – 293, k 294 – 295, k – 437, k 450 – 451, k 453 – 454, k – 456, k – 458, k – 460, k 462 – 463, k 530 - 531; odpisy wyroków dot. M. W. (1) k 297 – 298, k 299 – 307, k – 448, k - 528; karta karna dot. M. W. (1) k 938 – 940; karta karna dot. K. Z. (1) k 941 – 944).

Do okoliczności łagodzących Sąd zaliczył obu oskarżonym częściowe przyznanie się, okazanie skruchy – w odniesieniu do oskarżonego M. W. (1).

Przypisanie oskarżonemu M. W. (1) sprawstwa dwóch występków skutkowało w myśl art. 85 kk w zw. z art. 86 § 1 kk wymierzeniem mu w miejsce jednostkowych kar pozbawienia wolności, przy zastosowaniu zasady absorpcji, kary łącznej 3 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności (pkt IV wyroku).

Przypisanie oskarżonemu K. Z. (1) sprawstwa dwóch występków skutkowało w myśl art. 85 kk w zw. z art. 86 § 1 kk wymierzeniem mu w miejsce jednostkowych kar pozbawienia wolności, przy zastosowaniu zasady częściowej absorpcji, kary łącznej 2 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności (pkt X wyroku).

Zastosowanie zasady absorpcji, asperacji czy kumulacji przy wymiarze kary łącznej uwarunkowane jest przede wszystkim relacjami zachodzącymi pomiędzy czynami, za które orzeczone kary podlegają połączeniu (wyrok SA w Łodzi z dnia 09.05.2001 r., II Aka 63/01, opubl. OSN PiPr 2002/7-8/20).

Przenosząc powyższe na grunt rozpoznawanej sprawy, biorąc pod uwagę powyższe, jak również związek przedmiotowo – podmiotowy łączący przypisane oskarżonym czyny, jak również to, w jakich odstępach czasu zostały one popełnione, uznać należy - iż przyjęcie za podstawę w procesie wymiaru kary łącznej zasady absorpcji (co do oskarżonego M. W. (1)) i częściowej absorpcji (co do oskarżonego K. Z. (1)), a w konsekwencji orzeczenie jej odpowiednio w wymiarze 3 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności oraz 2 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności pozwoli uznać ją za adekwatną zarówno do stopnia zawinienia, jak i społecznej szkodliwości czynów, których się dopuścili.

Mając na względzie powyższe okoliczności Sąd uznał, iż kara łączna 3 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności oraz kara grzywny w wymiarze 160 stawek dziennych po 30,00 zł. jedna stawka orzeczone w stosunku do oskarżonego M. W. (1) oraz kara łączna 2 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności oraz kara grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych po 20,00 zł. jedna stawka orzeczone w stosunku do oskarżonego K. Z. (1) pozwolą na efektywne oddziaływanie prewencyjne i da im szansę wyrobienia w nich pożądaną przez prawo postawy ukierunkowanej na przestrzeganie porządku prawnego. Obaj oskarżeni będąc uprzednio wielokrotnie karanymi, nie skorzystali z szansy zmiany sposobu życia danej im uprzednio przez Sąd (obaj oskarżeni tj. M. W. (1) od 28 lutego 2008 r., zaś K. Z. (1) od 11 września 2013 r. przebywali na warunkowym przedterminowym zwolnieniu z odbycia reszty kary). W stosunku do oskarżonego K. Z. (1) toczy się kolejne postępowanie karne, w którym to zastosowano wobec wymienionego środek zapobiegawczy w postaci tymczasowego aresztowania. Dotychczasowa karalność oskarżonych, działanie w warunkach art. 65 § 1 kk (w odniesieniu do oskarżonego M. W. (1)), stosunek do prawomocnie orzeczonych wyroków Sądów wskazuje na nieskuteczność stosowanych dotychczas form represji karnej, brak poszanowania porządku prawnego i niepoprawność zachowania, co przy uwzględnieniu dyrektyw prewencji indywidualnej nie daje

podstaw do pozytywnego prognozowania na przyszłość. Popęlenie przez oskarżonych przestępstw przypisanym im w wyroku świadczy jedynie o tym, iż są oni już osobami na tyle zdemoralizowanymi, że kara straciła dla nich aspekt wychowawczy, a jest jedynie dolegliwością za przestępcze zachowanie. Dlatego też, zdaniem Sądu, orzeczone wobec oskarżonych bezwzględne kary pozbawienia wolności są w pełni wyważone i sprawiedliwe w świetle powyższych okoliczności. Co do kar grzywnien, w ocenie Sądu, zarówno w jej wymiarze zasadniczym, jak i ustalającym wysokość stawki dziennej, w dostatecznym stopniu uwzględniają możliwości materialne obu oskarżonych.

Na poczet orzeczonych kar łącznych pozbawienia wolności Sąd zaliczył oskarżonym stosownie do brzmienia art. 63 § 1 kk okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie (pkt IV i XI wyroku).

Osiągnięcie z popełnienia przestępstwa korzyści majątkowej w kwocie odpowiednio 6450,00 zł. (w odniesieniu do oskarżonego M. W. (1)) i 1000,00 zł. (w odniesieniu do oskarżonego K. Z. (1)) stanowiących kwoty uzyskane ze sprzedaży amfetaminy, obligowało Sąd do orzeczenia ich przepadku na rzecz Skarbu Państwa w myśl art. 45 § 1 kk (pkt V i XII wyroku).

Celem orzeczenia owego środka karnego jest pozbawienie sprawcy "pożytków osiągniętych z przestępstwa". Przepadek korzyści majątkowej pełni funkcje represyjną i kompensacyjną wobec Skarbu Państwa, jak również prewencyjną oraz wychowawczą. Konsekwencją przypisania oskarżonym odpowiedzialności za wprowadzenie do obrotu znacznej ilości amfetaminy/usiłowania wprowadzenia do obrotu znacznej ilości amfetaminy w postaci co najmniej 270 gramów i 98,74 gramów, było orzeczenie wobec oskarżonych przepadku korzyści majątkowej osiągniętej z przestępstwa. Nie ulega przy tym wątpliwości, iż nie można w sposób bezrefleksyjny utożsamiać wartości wprowadzonej do obrotu substancji psychotropowej z wysokością uzyskanej z tego korzyści majątkowej. W skład korzyści majątkowej w rozumieniu art. 45 § 1 kk, podlegającej przepadkowi, wchodzi również wszelkie wydatki poczynione przez sprawcę na uzyskanie przedmiotu pochodzącego z przestępstwa (postanowienie SN z dnia 26 sierpnia 2010 r., I KZP 12/10). Niemniej, w realiach niniejszej sprawy poczynienie ustaleń od kogo i za jaką cenę oskarżeni nabyli narkotyki okazało się niemożliwe. Zasady logicznego rozumowania pozwalają jednak na wysnucie wniosku, iż oskarżeni osiągnęli korzyść majątkową z popełnienia przestępstwa co najmniej w kwocie odpowiadającej równowartości ceny jej odsprzedania A. C. (1). W odniesieniu do oskarżonego K. Z. (1) odniesiona korzyść ograniczyła się do kwoty 1000,00 zł. stanowiącej połowę kwoty przyjętej przez oskarżonego M. W. (1) w dniu 11 lutego 2014 r. na poczet dostawy amfetaminy planowanej na dzień następny, zaś w przypadku oskarżonego M. W. (1) stanowiła sumę kwot przekazywanych mu przez A. C. (1) na przestrzeni kilku miesięcy tj. 400,00 zł., 1000,00 zł., 1000,00 zł., 1000,00 zł., 1000,00 zł. 1000,00 zł., 2050,00 zł. (z uwzględnieniem udziału przypadającego oskarżonemu K. Z. (1)).

Stosownie do brzmienia art. 70 ust. 4 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii Sąd orzekł wobec obu oskarżonych nawiązki odpowiednio w wysokości 4000,00 zł. (M. W. (1)) i 2000,00 zł. (K. Z.) na cele zapobiegania i zwalczania narkomanii, które statutowo są realizowane przez beneficjenta nawiązek tj. Stowarzyszenie (...) z siedzibą w W. (pkt VI i XIII wyroku).

Nawiązka jako środek karny ma charakter represyjno - kompensacyjny, tak więc jej wymiar winien być determinowany z jednej strony w oparciu o całokształt dyrektyw sądowego wymiaru kary (art. 53 kk), z drugiej zaś, respektować funkcję kompensacyjną, co w przypadku analizowanej sprawy wiąże się z partycypacją w społecznych kosztach leczenia i zapobiegania zjawisku narkomanii.

Zdaniem Sądu, sumy orzeczonych nawiązek czynią zadość postulowanym funkcjom, jednocześnie uwzględniając zdecydowanie różną skalę zaangażowania obu oskarżonych w przestępczy proceder polegający na wprowadzaniu do obrotu znacznych ilości amfetaminy. Kwoty nawiązek ustalone zostały w sposób na tyle wymierny, iż pozwolą, w ocenie Sądu, Stowarzyszeniu (...) zaangażowanemu w realizację celów w postaci zapobiegania i zwalczania narkomanii działania takie rzeczywiście realizować.

Wobec skazania oskarżonego M. W. (1) za czyn z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, w myśl art. 70 ust. 2 cyt. ustawy, Sąd orzekł wobec niego środek karny w postaci przepadku środka odurzającego poprzez jego zniszczenie (pkt VII wyroku).

Konsekwencją skazania oskarżonego K. Z. (1) za czyn z art. 263 § 2 kk, było orzeczenie wobec niego środka karnego w postaci przepadku dowodu rzeczowego w postaci 16 sztuk amunicji stosownie do brzmienia art. 44 § 1 i 6 kk (pkt XIV wyroku).

Skazanie obu oskarżonych za czyn z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii/art. 13 § 1 kk w zw. z 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii skutkowało orzeczeniem wobec oskarżonych środka karnego w postaci przepadku substancji psychotropowej (amfetaminy), jak i przedmiotów służących do popełniania tego czynu, a mianowicie wagi, rękawiczki, woreczka foliowego i torby reklamowej (pkt XV wyroku).

Po stwierdzeniu zbędności dla dalszego postępowania dowodów rzeczowych, Sąd orzekł na mocy art. 230 § 2 kpk o ich zwrocie osobom uprawnionym (pkt XVI a - e wyroku).

O kosztach sądowych Sąd orzekł w myśl art. 627 kpk w zw. z art. 633 kpk i art. 2 ust. 1 pkt 5, art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych, nie znajdując podstaw do zwolnienia oskarżonych od ich uiszczenia w stosownej części (pkt XXV a - b wyroku).